

דף מט.

עין משפט ב.

או"ח סימן רנז פעיף ג.

ג. ד. הדברים המוסיפים הבל הם: פסולת של זיתים או של שומשומין והזבל, ומלח, והסיד וחול בין לחים בין יבשים, ותבן וזגין ומוכין^ה ועשבים בזמן ששלשתן לחין.

ואלו הדברים שאין מוסיפים^א הבל: כסות ופירות וכנפי יונה או שאר נוצות ונעורת של פשתן ונסורת של נגרים.

הגה: וי"א דמותר להטמין בסלעים אף שמוסיף הבל דמילתא דלא שכיחא לא גזרו בזה חכמים^ב.

עין משפט ג.

או"ח סימן לז פעיפים ב ג.

ב. מצוותן שיהיו עליו כל היום^ג, אבל כיון שצריכים גוף נקי ושלא יסיח דעתו מהם ואין כל אדם יכול ליזהר בהם נהגו שלא להניחם אלא בשעת ק"ש ותפלה^ד.

ג. קטן היודע לשמור תפילין בטהרה ושלא ישן בהם חייב אביו לקנות לו תפילין לחנכו.

הגה: וי"א דקטן זה היינו בן י"ג שנים ויום אחד^ה וכן נהגו ואין לשנות.

ת. כגון צמר גפן וכל דבר רך הוי מוכין ומוסיף הבל, ב"י מרש"י.

א. שהם מחזיקים את החום, פרישה אות ז'.

ב. היינו אבנים שאש יוצא מהן, מתוס' ב"ב י"ט ע"א.

אפר חם, דבר שאין מוסיף הבל הוא, אם לא שיש בו קצת גחלים, רש"ל, כה"ח אות כ"ח. ג. ובשער הכוונות דרוש ה' מתפילין כתב דעיקר המצוה בזמן ק"ש ותפלה, אבל בשאר היום אינה כ"כ מצוה וחובה כמו בעת התפלה.

ד. והאר"י ז"ל היה מניחם גם במנחה וגם בר"ח במנחה מניחם, אבל בערב שבת ויו"ט אין להניחם במנחה, כה"ח אות י', י"א.

ה. אך אנו אין לנו אלא דברי הב"י והוא כבן ט' כבן עשר. מ"מ היום נהגו להניחם ב' או ג' חודשים לפני שיהיה בן י"ג שנים ויום אחד, מ"א ס"ק ד'. וקטן בן י"ג שנים ויום אחד הוא חייב בעצמו בתפילין מן התורה אף שלא הביא עדיין ב' שערות שסומכין על חזקה דרבא, כה"ח אות י"ג-י"ד.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ה.

או"ח סימן רנט סעיף א

א. צמר גפן או בגדים בלויים שטמן בהם דרך מקרה אסור לטלטלן^י, אלא מנער הכיסוי^ז והן נופלות וכגון שמקצתן מגולה^ח שאין זה טלטול אלא מן הצד.

ואם יחדן^ט לשם כך מותר לטלטלן.

ב. טמן^י בגיזי צמר אפי' לא יחדן לשם כך מותר לטלטלן^כ, והנ"מ שאינם עומדים לסחורה אבל עומדים לסחורה^ל צריכים יחוד^מ. ואם טמן בהם בלא יחוד מנער הכיסוי והן נופלות, דהיינו שנוטל כיסוי הקדירה שיש תורת כלי עליו, ואע"פ שהם עליה מותר דלא נעשה בסיס להן^נ.

- ו. שבת מ"ח כאביי, דמוקצין הן למלאכה ואסורין לטלטלם, ב"י.
- ז. שיש עליו תורת כלי.
- ח. ואז אוחו הכיסוי במקום המגולה ומנערן שאז הוי טלטול מן הצד שהתירו אפי' במוקצה. לבוש.
- ואם יכול לנער הכיסוי גם בלי שמקצתו מגולה ג"כ מותר לנערו. כה"ח אות ג'.
- ואם אין מקצתו מגולה ואינו יכול לנער הכיסוי, אם יכול לתחוב דבר ולנער מותר. ועיין בסי' שי"א סעיף ט', ובמ"א ס"ק ה'.
- ט. שאז תורת כלי עליהם ע"י הייחוד, רש"י, והיינו שאומר בפירוש בפיו, ולא רק במחשבה, כ"כ הא"א באות ב', אבל המ"ב באות ה' כתב דדי במחשבה, ועיין בסי' ש"ח סעיף כ'.
- ויחוד היינו שיחדן לכך לעולם, מ"א ס"ק ב', אבל י"א דרק באבנים גם ביחדן לשבת אחת לא הוי יחוד. וכתב הכה"ח דיש להקל וא"צ יחוד לעולם כאן. כה"ח אות ה'.
- י. ודוקא טמן בהם אינם מוקצה, אבל בלא טמן הם מוקצה, כה"ח אות ו'.
- יא. ומשום שגיזי צמר אינם חשובים כ"כ כמו מוכין די להם בטמן בהם בפועל אפי' בלי יחדן, ב"י, ומ"א ס"ק ג'. ועיין בכה"ח אות ז'.
- כ. וכל שטמן בהם פעם אחת מותר לטלטלן לעולם גם בלי יחדן, א"ר אות ה'.
- ל. ונתנם לאוצר ומקפיד עליהם כמבואר בסי' ש"ח סעיף א', מ"א ס"ק ד', אבל הא"ר כתב דדוקא בכלים בעינן מקפיד עליהם ולא בגיזי צמר.
- מ. כאן לא כתב לעולם כמו בסעיף ב' לגבי אבנים ולבנים ודי ביחוד לשבת אחת, כה"ח אות י'.
- נ. דאין הכיסוי משמש לצמר אלא אדרבא הצמר משמש ג"כ לקדירה לחממה, מ"א ס"ק ו'.

דף מט:

או"ח סימן שח פעיף כה

עין משפט א.

כה. כח. עורות יבשים **ב** בין של אומן בין של בעל בית מותר לטלטלן.

הגה: וי"א דוקא של בהמה גסה שראויים לישב עליהם, אבל של דקה אסורים אלא א"כ חשב עליהם **ע** מבעוד יום לישב עליהם.

או"ח סימן שח פעיף כו

עין משפט ב.

כו. כט. נסרים של בעל הבית **ב** מותר לטלטלן, אבל של אומן אסור אלא א"כ חשב עליהם מבעוד יום לתשמיש כגון לתת עליהם פת כשולחן בפני האורחים.

או"ח סימן רנט פעיף א

עין משפט ג.

עיין לעיל דף מט. עין משפט אות ה

-
- ס.** עורות של בהמה ששחט העכו"ם בשבת אסורים משום נולד, כה"ח אות ק"ע.
 - ע.** וה"ה ישב עליהם מעט מבע"י, ואז חל עליהם תורת כלי, ונראה דבלחים לא מהני מחשבה, ובטלה דעתו כיון דאין דרך בני אדם לישב עליהם לחים, ויש אומרים דמהני מחשבה גם בלחים, כה"ח אות קע"ב.
 - ואם נתן אותם לאוצר לא מספיק חשב עליהם אלא צריך יחוד כמ"ש בסי' רנ"ט, מ"א ס"ק מ"ח.
 - פ.** דסתמן לתשמיש הם עומדים, אבל של אומן קפיד עליהם לסחורה שלא יתקמו.